

Vidlák: Krasořečnění

- CZ24 News | 1. června 2023

Od té chvíle, kdy Wagnerovci obsadili celý Bachmut (a Prigožin začal na všechny strany dávat rozhovory) objevila se u nás celá řada reakcí, které si podle mě zaslouží komentář. Ať už jde třeba o Marii Divišovou, která poukázala na to, jak se Wagnerovci dlouhé týdny snažili budit dojem, že jsou slabí a Ukrajině stačí poslat tam ještě další brigádu a další techniku a vítězství bude jejich.... nebo třeba Lucii Sulovskou, která zdůrazňovala démonickou povahu Prigožina, který si nebere servítky, ale je dokonalý psychopat. Maršál Petrla zase sdílel jakoukoliv nadějnou a nepotvrzenou drobnost, že ukrajinská ofenzíva už už začne a vyžene okupanty ze svého území.

Česká média bombasticky psala, jak v Rusku začala občanská válka, kvůli nájezdu diverzní skupiny opozičních Rusů do oblastí u Bělgorodu, kde chvíli jezdili džípy a pak je ruské jednotky rozstřílely. Nikdo z našich intervjuků nepostřehl, že si řezou vlastní větev... Ti „opoziční Rusové“ byli náckové první třídy a nedalo se jaksí úplně zakamuflovat, že jim výzbroj i výstroj dala Ukrajina či Západ. Vidlácky bych mohl říct, že ukrajinští náckové se spojili s ruskými nácký proti současnému ruskému režimu a nebudu zřejmě daleko od pravdy. Majnstrým byl samozřejmě plný informací, jak tito diverzanti ovládají div ne půl Ruska a s Putinem bude brzy konec.

Já se nad tím vším vlastně jen usmívám. Mám na Ukrajině i v celém postsovětském prostoru příbuzné a něco vím o ruské i ukrajinské národní povaze. V poslední době mám pocit, že většina ukrajinistů, které si zvou do televize, na Ukrajině nejspíš nikdy nebyla, byť umějí ukrajinsky číst a psát. Vždycky, když se někdo tady za Západu snaží posuzovat tamní informace, tak se mi prsty u nohou zatínají v pěst, jaké vývody jim z toho vznikají.

Já se nejvíc asi shodnu s Marií Divišovou, která tam má skutečné kontakty a ví stejně jako já, že na východ od Slovenska nastává svět, ve kterém se krasořečí. Vzhledem k tomu, co lze dnes najít na sociálních sítích, řekl jsem si, že se vám pokusím tuto východní povahu trochu přiblížit.

Začnu příhodou z loňského léta. To jsme s mojí skupinou historického šermu měli dětský den a nabízeli tam lukostřelbu. Moje dcera se schovankou to tam organizovaly, děti i dospělí si chodili zastřílet, bylo to zdarma, takže fronta byla dlouhá. V jednu chvíli přišla větší skupina ukrajinských uprchlíků, vzali luky a jali se střílet. Ale... po pěti šípech neodešli. Prostě stříleli dál. Fronta rostla, lidi čekali, ale oni stále neodcházeli. Moje vynervovaná dcera přišla za mnou, že neví, co má dělat. Že se jí tam hromadí lidi a ona je nemůže dostat pryč.

Přišel jsem tam, trochu jsem zvedl hlas a na české poměry jsem jim poměrně hodně vynadal. Jsou tu další lidi, copak nevidí, že už to stačilo?

V klidu odložili luky, předali je dalším a za půl hodiny přišli k našemu stanu si s námi připít. Dodnes se přátelíme. Já jsem si pak ale vyslechl od svých uvědomělých spoluobčanů, jak jsem zlý na ukrajinské uprchlíky a je to další důkaz mé věrolomnosti a kolaborantské povahy...

Ne, není to tak. To co je u nás už hádání a nadávání, to je na Ukrajině (i v Rusku) ještě úplně normální nekonfliktní úroveň dialogu. Oni prostě kolem všeho mají víc řeči a projevují víc emocí. Naléhavost se vyjadřuje hlasitostí a nejistota se překrývá množstvím slov. Předabovaný ruský film je nekoukatelný. Jakmile ruský herec promluví slovy českého dabéra, je 70% hereckého výkonu v tahu. Na ruské filmy je třeba umět rusky a nebo zapnout titulky. Dabing to dokonale zkazí.

Moje žena se mi po letech soužití svěřila, že měla vždycky skoro strach, když jsme se všichni potkali

u rodičů doma a pustili se do debaty... Za chvíli to bylo velmi hlasité, vypadali jsme, že v příštím okamžiku se chytne pod krkem... a překvapivě pak najednou, jako když otočíte vypínačem, hádka skončila a začali jsme se bavit o nedělním obědě. Nehádali jsme se, jen to byla jiná úroveň emocí a všichni jsme to o sobě věděli. Prostě v sobě máme krev ze stepí....

Můj bratr byl před několika lety v Kyjevě. Nevyznal se tam, měl sebou sice průvodce, ale ten se tam nevyznal o nic lépe. Kyjevské metro pro ně byla španělská vesnice. A tak se ptali místních. Každý jim velmi ochotně poradil, kam se mají vydat, doprovodil to spoustou gest i slov, ale nikdo jim už neřekl, že sám také neví. Prostě jim podle svého nejlepšího vědomí a svědomí poradil, co by na jejich místě udělal on, ale každý říkal něco jiného. Bratrův průvodce tohle dokonale znal a bráchu brzdil, aby se nadšeně nerozeběhl prvním naznačeným směrem, protože mu bylo jasné, že se takhle nikam nedostanou. Prostě tam nějakou dobu chodili, ptali se a filtrovali 90% nepoužitelného bájesloví.

Ukrajinci jsou prostě kecky... A Rusové jsou namachrované kecky. Machistická povaha je tam základní atribut a kdo ji nemá, ten to má v životě těžké a je považován za babu. Všichni tam na východě to vědí. Slova jsou víc o emocích než o informaci a je třeba k tomu takhle přistupovat.

Myslím, že Američany čeká spousta ošklivých překvapení, až zjistí, že ti, kterým dali prachy i zbraně, jim vlastně bohapustě kecali, vůbec se u toho nezačervenali a budou navíc strašně naštvaní, až je Amíci obviní ze lži. Oni podle svého folklóru nekecali, jen prostě udělali všechno pro to, aby dostali, co chtějí.

Prigožin v Rusku dělá to samé – on prostě křičí, mluví bájí, kecá, lže i mluví pravdu, aby tím Putinovi vysvětlil, že je lepší než ruská armáda a když Putin nasype peníze do Wagnera, dostane lepší výsledky, než když nasype do armády. Akorát Putin to ví a přirozeně si tyto velké řeči filtruje. Svým způsobem dělá Prigožin přesně totéž, co dělal generál Patton, který se na všechny strany dožadoval většího podílu vojenského materiálu, protože je lepší než Montgomery. Patton zfackoval vojáky trpící válečnou neurózou, Prigožin dělá něco podobného ruským způsobem.

Někde jinde zase podobně košatě hovoří Šojgu i Gerasimov a Putin si i z jejich hlášek rovněž odfiltrovává 90% balastu.

Přidejte si do tohoto mišmaše ještě i snahu o záměrné vojenské dezinformování, vytváření válečné mlhy, snahu o oklamání nepřítele a máte z toho takovou omáčku, ve které se nikdo z větší vzdálenosti nevyzná. Tam na východě se musí dlouho předlouho trpělivě mluvit a ještě trpělivěji posuzovat, než se z toho dá vytáhnout něco použitelného. Číňané správně říkají, že jediné, co je na této válce pravdivé, je vlajka na radnici. Vše ostatní jsou kecy, lhaní, mlha, dezinformace... dělají to tak všichni a pořád. Navíc se to děje v prostředí, které je bájím dokonale nakloněno a ruský i ukrajinský národ je v tom mistr nad mistry.

Hele, já neříkám, že jsou blbí, já jen říkám, že to tam prostě funguje jinak a je zapotřebí tak k tomu přistupovat.

Jistá je jediná věc... pokud je něco špatně, nikdo vám to nepřizná. Nikdy a nijak. Ano, to je ten důvod, proč mají ruské křižníky častější požáry a ruské ponorky horší nehody, než západní plavidla. Tam na východě se průser vždycky pokoušejí ututlat. Tohle bude vždycky do jisté míry ruská achilova pata. Ale průsery se dneska tutlají i na Západě, takže se nám to poněkud vyrovnává.

Čím déle poslouchám ukrajinské představitele ohledně ofenzívy, tím méně v ní věřím. Slyším v tom krasořečení stále více výmluv a ujišťování, že situace je nadmíru skvělá, což byla vždycky neklamná známka, že je všechno špatně. Na druhé straně se vůbec nedivím tomu, že Kreml je skoupý na slovo. Oni tam vědí, že když se moc kecá, tak se moc rozkecá. Vědí, že to tak mají. Vědí, že jediný způsob,

jak nic neprozradit, je nic nevědět.

Ne, nevím, jestli to tak doopravdy je. Nevím, jestli se něco spustí a co z toho bude. Ale vím, že to, co se pouští ven a co si můžeme poslechnout na sociálních sítích, to je prostě jen východní krasořečnění a je velmi obtížné si z toho udělat použitelný obraz o tamní realitě. Je ošidné, posuzovat Rusy a Ukrajince podle našich měřítek. To platí i pro ruské vojenské blogery, Girkina, Pjagina a vůbec všechny, na východ od Slovenska.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)